

Елена и Иво

КОГА: 27 май. Търсехме символика и искахме този важен за нас момент да е през пролетта, защото това е сезонът, когато всичко се ражда. Същевременно не трябваше да е студено.

КЪДЕ: Базиликата „Св. София“ носи усещане за нещо тайнствено, романтично и величествено. Но реално усетихме цялата атмосфера едва в деня на самата сватба – беше наистина тържествено, това бе място, на което изразихме желанието си да бъдем заедно и да създадем семейство, давайки дума един на друг – дума, която за нас е по-силна от подписа. Самият подпис бяхме положили малко преди църквата, но без присъствието на гостите ни. Имаше и официална церемония на гражданския ни брак, която се състоя в зала на хотела, в който беше ресторанта и беше невероятен, красив и нежен ритуал.

БРОЙ ГОСТИ: 99. Това е броят на реално пристигналите гости на нашето тържество.

ТЕМАТА: Бордото е чувствен цвят, страстен; бялото е цветът на всяко начало, на откровеността. Решихме да съчетаем тези две чувства – страст и откровеност и те винаги да бъдат водещи в отношенията ни, затова беше логично и сватбата ни да е издържана в техните цветове. А кристалите прибавихме за блясък – все пак нашата сватба е началото на семейния ни живот, а той трябва да е бляскав.

РОКЛЯТА: Ушита е за мен. И е напълно вярно, че като видиш „твоята“ рокля, ще я познаеш – направо си казах: „Тя ще е!“ . Все пак продължих да търся и други модели, обиколихме заедно с майка ми всички салони в София, отидохме дори и до Асеновград, но никой не ме грабна така, както „моята“ рокля.

ТОРТАТА: Като модел я избрах от интернет, а я направиха в „100 грама сладки“ – и като казвам „направиха“, държа да отбележа, че наистина се справиха страхотно!

БУКЕТА: Прекрасните холандски рози, съчетани с кристали и декорация се превърнаха в истински сватбен букет – и стилиен, но и романтичен. Букет, който всяка булка с гордост би държала.

МЕНЮТО: В началото единственото нещо, което знаехме е, че ще се стремим да избегнем обичайните сватбени менюта, казахме си, че не искаме никакви скари и шопски салати, никакви бутилки по масите, но и идея си нямаше какво да бъде. В ресторанта ни предложиха дегустация. Там ни очакваха управителят и персоналът, заедно с готвача. Всичко, което поискаме, приготвиха на момента, опитвахме, обсъждахме, отхвърляхме, добавяхме поправки или махахме такива, естествено съгласувано с готвача и така избрахме едно госта прилично и изискано меню, което да отговаря на вкуса на всеки от нашите гости. Мисля, че се получи идеално, а и отзивите на гостите след това го доказаха, но без компетентната намеса на нашия готвач тогава, нямаше да стане така добре.

НАЙ-ЦЕННИЯТ МОМЕНТ: Обещанията и клетвите, които си разменихме. За мен това са думи, които идват от сърцето, но са осъзнати. Важни са защото и двамата сме хора, които държат на думата си и когато дават такава, то тя е премислена и ще бъде спазена.

ПЪРВИЯТ ТАНЦ: Уитни Хюстън и Енрике Иглесиас с Could I Have This Kiss Forever. Още от преди тази песен винаги ни е харесвала, танцували сме на нея и ни е оставила невероятни спомени от прекрасни и вълшебни за нас мигове.

СВАТБЕНА АГЕНЦИЯ: „Приказен ден“.

В тези няколко минути, докато танцувахме, изведнъж бяхме съвсем сами, нямаше ги гостите и техните впорени погледи в нас, бяхме само ние двамата – беше толкова романтично,

